

кастри Св. Горскы тѣ калугеры, нарѣкжѣгы „луды“ нѣ послѣ ся раскаялѣ, за кое то умилително расказва Святогорецъ тѣ. Другы тѣ книги сж пълни съ „смар-лама“ удивленіе, и нѣма въ тяхъ никѣквы нови свѣденія за Св. Горж.

Чуватъ за Св. Горж нѣщо и просты тѣ хора, нѣ тука вече трѣби за нея жива дума. Туй са онѣзы прекалѣны Св. Горскы (. . .) и берници на доброволни подаянія, кои то тѣпчатъ земята по сичкы тѣ й кюшета съ различни душеспасителны предметы, и често, подѣ видѣ на религиозенъ авторитетъ, лѣжатъ просты тѣ жители отъ земнѣ тѣ юдолю. Расказватъ тѣ за много работы: за подвигы тѣ на Св. Горскы тѣ братія и жребій тѣ на небеснѣ тѣ царицѣ; за демонскы тѣ искушенія и, като притуржѣтъ на това дългы разказы отъ чудесно свойство, горчиво оплаквѣтъ сиромашіята на Св. Горскы тѣ обитатели. Слуща простацѣ тѣ тѣзы дузы; тѣпо глѣда на размазаны тѣ Святогорскы картины, на кои то сж изобразены храмове като глава захарѣ съ кръстѣ и иска да вярва, че на Св. Горж има нѣщо необикновенно, което неприлича на нашій животъ. А че и не сж само простаци тѣ, кои то ся събирѣтъ съ Св. Горскы тѣ метлы; тямъ вѣрватъ по някога и тѣй нарѣчени тѣ образованы хора. Има особенъ родъ бабы-пѣници, кои то винагы ся забиколены отъ ханжи и юродивы, облечены въ черны дрехы, съ броеници въ рѣцѣ тѣ, на видѣ кроткы, макаръ и на пълно да имъ ся приспособява пословица та: „въ мѣтнѣ тѣ водж дяволы тѣ сж вѣдятъ „. Тѣзы бабы особенно обичатъ различни пѣтници. Св. Горскы тѣ метлы имѣтъ на тяхъ голѣмо вліяніе, и, Боже мой, кѣкво само тѣй не дрѣжѣтъ на тѣзы бабы! А тѣ отъ вѣсторгѣ и умиленіе, щедро засиджѣтъ мнимы тѣ сподвижници съ пари, добиты безъ никакъвъ трудъ. . .

Цѣлѣта на сичкы тѣ тѣзы слухове и бжбранія е,